

Стига вече, стига дръма,
Я вижъ, цѣла си мома!
Ужъ нали си вечъ голѣма,
Пѣкъ не стига ти ума.

Дай си двата прѣдни крака,
Стой, не дѣй ми шава, де!
Днеска твойта мила кака
Новъ урокъ ще ти даде.

Гледай сега тамъ на книжка:
Туй се казва буква **ре**!
Ще се мине безъ въздишка,
Щомъ се учишъ ти добръ.

Гледай сега, да обърна —
Ето туй се казва **а**!
Но защо си тѣй катърна,
Що навела си глава?

Дай си, хубава писанка,
Дай си прѣднитѣ крака!
Гледай сега на читанка,
И внимавай . . . ха така!

Ц. Калчевъ.

